

ג' – ערכות הלויין מציעים למולנו – ילדים ומבוגרים כאחד – תכניות רבות, חלקן רזוזות בתוכן, חלקן מושקעות ואחרות איקוטיות בעלות ערך חינוכי-מוסרי. ערכות הטלוויזיה אינם מגדירים עבורנו את איקות התכנית, אלא מסתפקים בהציג לוח זמנים ומשאירים את ההחלטה אם לצפות בתכנית או לא בידי הצופים.

+ ג' – מנכ"לית הטלוויזיה החינוכית, יפה ויגודסקי, טוענת כי הורים רבים מתלוננים על שעות צפיה ארוכות של ילדים בתכניות משימות ורזוזות, אבל אינם לוקחים אחריות על כך. לדעתי, מנכ"לית הטלוויזיה החינוכית כזכת בטענתה.

ריאק' לצופים מבוגרים יש כלים המאפשרים להם להבחין בין תכניות איקות, שאוطنן ורצו לראות ובין תכניות טלוויזיה ורזוזות שעליהם ישמרו לוותר. אך מה קורה עם הילדים כקהל צופים. ילדים אין יכולת מעין זו. ילדים אין כלים למיון, ולכן נדרשים הורים לעשות זאת עבורם. ככלומר לקבוע עבורם אילו תכניות מותר להם לראות ואילו לא.

ריאק' הבעיה היא שהילדים מגאים בדרך כלל הבינה לפני הורים העובדים. שחרי יום הלימודים הרגיל בבית הספר היסודי מסתים בשעה אחת בערך, ואילו יום העובדה של ההורים מסתים לא לפני השעה ארבע. מכאן שהילדים מגאים הבינה לפני הורים והדבר הראשון שהם עושים הוא לחייצה על שלט הטלוויזיה. אבל בשעות הצהרים הללו אין פיקוח ושליטה של ההורים על תכניות הטלוויזיה שלילדים נחשפים אליהן.

ריאק' ילדים אינם מותרים על צפיה בטלוויזיה גם בשעות הערב המוקדמות. ואכן לאחר שחזרו מחוג או משחקים בחוץ עם חברים, הם שוב לחיצים על שלט הטלוויזיה ומקדישים שעות נוספות לצפיה בתכניות. בשעות אלו ההורים כבר בבית, אך לדעתי אינם תמיד מודעים לתוכן תכניות הטלוויזיה מסוית סיבות: אחת – הטלוויזיה נמצאת בחדר הילדים, השנייה – הורים עוסקים בענייניהם.

ריאק' אף פן שיש הטוענים כי כל אחד מערכות הטלוויזיה עושה מאמצים להביא בפני הילדים תכניות מתאימות, ראיות וaicootiyot, וערוכות הטלוויזיה פועלים כולם כאחד על פי עקרונות וnormotot בין-לאומיים, שמטרתם לשרת את טובות הילדים, אני סבור כי לא כך פנוי הדברים. לדעתי, בעיקר עקרונות כלכליים מנהים את מנהלי הערכות: רוחניות העroz, עלות התכניות, פרסום סמלי למוצרים נלווה שאפשר למכור בהשראת סדרה ועוד.

חלק ב: הבעה (30 נקודות)

בחר באחד מהנושאים 5-6 וכתוב עליו מאמר בהיקף של עמוד עד עמוד וחצי על פי ההוראות.

5. מנכ"לית הטלוויזיה החינוכית טוענת כי הורים רבים מתלוננים על שעות צפיה ארוכות של ילדים בתכניות משימות ורזוזות, אבל אינם לוקחים אחריות על כך. כתוב מאמר ובו הבע את דעתך על טענה זו, נמק את דבריך, והצע דרכים להתמודד עם הבעיה.